

ЛЮДИНА З МАЙБУТНЬОГО

Двадцять років тому Рівне провело в останню до-рогу Тараса Івановича Панасенка – людину, з чийм іменем пов'язано в нашій області стільки хороших справ і звершень в останні десятиріччя радянської доби, що багато з них служать нам і досі. А ті, інші, які були загублені і знищені в роки так званої перебудови і переходу економіки на ринкові рейки, досі не відновлені на тому рівні, що були, і їх жалюгідні останки тільки нагадують про минулі масштаби виробництва, творення, поступального руху області вперед у всіх сферах економічного і соціально-культурного розвитку. У 20-у річницю смерті Т.І.Панасенка про його справи і його світлу особистість багато згадували його друзі і соратники, котрі прийшли цього дня на могилу разом з рідними і близькими, щоб вклонитися світлій пам'яті цієї непересічної людини і яскравої особистості. Ось що ми почули від них.

Петро ПРИЩЕПА, колишній голова обласної ради:

– Я працював з Тарасом Івановичем 23 роки і за цей час не можу пригадати жодного випадку, коли б він дав привід засумніватися у своїй порядності. Це була кришталево чесна і надзвичайно порядна людина. Мабуть, тому так легко він знаходив спільну мову з людьми. Його скромність часто межувала з аскетизмом. Пам'ятаю, він часто ходив на роботу та з роботи пішки, не використовуючи службовий транспорт, не дозволяв цього і

мотним партійним керівником. В нашій області при ньому, а це період довжиною в 17 років, був дуже правильний підбір кадрів. Серед них не було хабарників, підлабузників, нечесних і підлих людей. Панасенко їх просто не терпів, а розпізнавав ще на відстані, далекій від керівної роботи. Наш Тарас Іванович був прикладом для всіх у питаннях честі, гідності, порядності, діловитості і відданості справі служіння народу.

Микола ЗІНЧУК, директор ДП ДГ «Тучинське», Герой Соціалістич-

Рідні і друзі-соратники на могилі Т. І. Панасенка у 20-у річницю смерті.

лошеної тоді генеральної партії на виконання Продовольчої програми. Він дбав і про кадри для села, щоб цю програму було кому виконувати. Скільки сільських дітей тоді вивчилися за направленнями колгоспів! Тільки наше дослідне господарство «Тучинське», яке в той час називалось радгоспом імені ХХV партз'їзду, вивчило

записи, і за кожною слушліною пропозицією слідувала дія. У той час, коли Тарас Іванович керував областю, багато було зроблено для осушення боліт і перезволожений земель. Завдяки меліорації площі сільськогосподарських угідь зросло на 350 тисяч гектарів, отже різко збільшилась – кількісно і якісно – кормова база, а завдяки цьому

Наша довідка

Тарас Іванович Панасенко народився 15 лютого 1930 року в Черкаській області. Почав свій трудовий шлях з посади ветеринара. З 1954 по 1957 роки – на комсомольській роботі. 4 роки навчався у вищій партійній школі, з 1961 – на партійній роботі. 1972-1989 роки – перший секретар Рівненського обкому КПУ. В березні 1989 року був обраний народним депутатом СРСР, а 4 серпня цього ж року його не стало.

вибагливим у речах і негативно ставився до будь-яких проявів зверхності, особливо щодо підлеглих. До речі, його дуже поважав сам Володимир Васильович Щербицький, розуміючи, що працює з людиною, повністю відданою справі. За період перебування Т.І.Панасенка на посаді першого секретаря Рівненського обкому КПУ в нашій області було збудовано ряд підприємств загальнодержавного значення, взяти хоча б радіозавод. Велика увага приділялася житловому будівництву.

Володимир ГУЛЬКО, на той час перший секретар Дубровицького райкому партії:

– Тарас Іванович насправді був дуже порядною і розумною людиною, гра-

його вже 20 років немає з нами. Плодами його праці ми користуємося досі. Найбільшого рівня соціально-економічного і культурного розвитку область досягла саме в період Панасенка. Можна по-різному нині ставитися до тих часів, але того, що зроблене, не заперечиш, воно є. Тарас Іванович був розумним, толерантним чоловіком і переконував людей не криками, не владними важелями, а фактами, розрахунками. Особливо я вдячний йому за увагу до села. Меліорація, впровадження нових технологій, передова техніка, велика увага до розвитку «Рівнеазоту», тракторного заводу, матеріально-технічної бази колгоспів – усе це були зусилля Тараса Івановича, спрямовані на виконання ого-

Олександр ПОПИК, колишній секретар обкому партії:

– Це був справжній комуніст, який працював не покладаючи рук, щоб наша область процвітала. Він пройшов шлях від зоотехніка до керівника області, якого поважали в республіці, в якого вчилися керівники з інших областей. І при цьому він завжди знаходив час для спілкування з рядовими людьми.

Микола СТЕЦЬКИЙ, колишній завідуючий загальним відділом обкому партії:

– Справді, людей він слухати любив. На збори у первинні завжди брав мене з собою. Я записував основні думки і пропозиції, висловлені людьми, а потім в обкомі він кликав мене до себе, ми розбирали ці

Надія РОМАНИШИНА, соратниця по комсомолу:

– Тарас Панасенко запам'ятовується мені на посаді першого секретаря Рокитнівського райкому комсомолу як новатор, активний, справедливий і наполегливий працівник. Пам'ятаю, він першим в області організував на фермах комсомольсько-молодіжні колективи доярок. Це було великим стимулом, щоб молось залишалася на селі.

Навіки залишившись у минулому і вже 20 років тому пішовши за грань життя, Тарас Іванович Панасенко й тепер сприймається всіма, хто його знав і хто не знав, як людина з майбутнього. Адже багато його справ і досягнень 20-річної давності нам не вдається перевершити й тепер. Може, це й добре, що він не побачив оцього майбутнього, в якому зруйновано і знищено плоди праці рук, серця і розуму його та його соратників. Якби він побачив це, серце Тараса Івановича зупинилося б удруге...

Людмила МОШНЯГА

Олександр ВОЗНЮК, перший секретар обкому Компартії України:

– Мені не випало знати Панасенка особисто, але від його товаришів і соратників знаю, що це був один із найавторитетніших партійних керівників за всю історію області. Все, що зроблено під його керівництвом, і світла пам'ять про Панасенка – це той фактор, який стимулює діяльність нинішнього обкому КПУ.